

Societatea perfecta

‘Societatea perfecta’ propune definirea unui sablon, a unei societati perfecte pentru ca este esential a stii care este idealul spre care se tinde. In conformitate cu trasaturile generale ale acestei societati perfecte se vor constata diferentele dintre aceasta si realitatea si pe baza acestora vor fi elaborate diferite metode de uniformizare a realitatii cu idealul cerut.

Omul este tinta unei intregi serii de constrangeri care in problema evolutiei societatii spre perfectiune trebuie privite ca si variabile date, fixe functie de care se pot emite strategii aplicabile. In mod evident trebuie sa se faca diferenta intre idealul spre care se tinde si realizabilul din punct de vedere uman.

Sunt enuntate cateva trasaturi ale societatii perfecte fiind puse in corelatie directa cu realitatea ce ne inconjoara.

Societatea actuala apare structurata in diferite categorii sociale cum sunt: cei bogati ce se pot bucura de toate inlenirile, cei ce tind spre starea mai sus mentionata, oameni cu venituri modeste si saracii.

La nivel social se constata unele actiuni, uneori periculoase pentru evolutia societatii, exercitate de clasa superioara pentru a-si pstra si chiar imbunatati starea. De cele mai multe ori acestea contravin intereselor celor apartenenti la clasele inferioare lor, neputand duce societatea spre un nivel superior in nici un caz. Astfel se cotureaza o trasatura a societatii perfecte si anume ca aceasta tinde spre atingerea scopurilor tuturor, nu numai ale unei categorii sociale. Oricare cetatean, indiferent de varsta, sex, rasa nu trebuie marginalizat ci trebuie sa aiba sansa unei existente care sa-i ofere satsfactii.

De-a lungul timpului omenirea a fost martora la formarea si mai ales aplicarea unor ideologii dintre care se pot aminti: socialismul, capitalismul, liberalism. S-a constatat ca aplicarea unei ideologii a dus la rezultate uneori chiar diferite daca acest lucru a avut loc in locuri diferite, asupra diferitelor tipuri de comunitati.

Scopul unei societati este acela de a satsface cat mai bine cerintele si de a administra banii astfel rezultati intr-o maniera productiva. Nu putem atribui astfel puterea economica nici producatorului, nici consumatorului, de aici venind diferenta intre socialism si capitalism.

In socialism s-a promovat ideea proprietatii comune cat si cea a puterii data de proprietatea capitalului si controlul pietii. In timp s-a constatat proasta aplicabilitate in practica a acestora dovedindu-se ca piata concurentiala ce face loc initiativei este mult mai productiva.

De cealalta parte capitalismul prezinta si acesta unele neajunsuri caci este intotdeauna nevie de interventia statului prin actiuni de genul protectiei sociale sau protectia mediului.

Constatam ca nu traim intr-o era a doctrinei ci una in care deciziile trebuie luate in functie directa de caracteristicile economice si sociale ale cazului in speta - o era a judecatii practice. Societatea perfecta nu impune o negare completa a ideologiei caci aceasta asigura un plan bine definit de actiune ci doar promoveaza o corelatie cu realitatea si ideea ca uneori trebuie renuntat la ideile practic inaplicabile.

Esenta societatii perfecte consta in ideea ca fiecare membru trebuie sa aiba dreptul la o existenta multumitoare. In mod evident apar si diferentierile functie de nivelul de pregatire al fiecaruia. Se cere insa asigurarea unui nivel care sa permita fiecaruia sa acceada pe o treapta superioara daca doreste acest lucru si poate. Principalul impediment ce sta in calea realizarii acestor deziderate este saracia.

Pentru a elimina neajunsurile principala metoda este aducerea societatii intr-un proces de dezvoltare constant. Societatea trebuie sa sustina si latura neproductiva a ei si anume copii, pensionari si cei inapti pentru munca. Societatea perfecta nu presupune distribuirea egala a veniturilor caci acest lucru este contravenient naturii umane dar trebuie sa asigure fiecaruia functie de nivel un venit optim pentru o existenta normala. Se disting urmatoarele caracteristici ale societatii perfecte: locuri de munca pentru fiecare, dezvoltarea economica in general, sustinerea celor cenu se pot intretine, dreptul la un nivel educational minim pentru toti, posibilitatea de castig functie de nivelul fiecaruia.

Societatea perfecta presupune un loc de munca pentru fiecare. Acest lucru in realitate intampina o serie de dificultati: caracterul relativ constant al cererii agregate, creasterea continua a cererii de locuri de munca.

Principalele modalitati de control a acestui dezechilibru sunt: scaderea impozitelor, scaderea ratei dobanzilor, interventia statului cu ajutorul bugetului pentru crearea de locuri de munca, toate aceste masuri trebuie luate numai in perioade de recesiune sau criza economica altfel ducand la aparitia speculatiilor si dezechilibrelor.

S-a constatat ca somajul si inflatia sunt dezechilibre care stau in calea unei societati sanatoase. Ele sunt legate de o serie de interdependente caci ajungandu-se la o acoperire totala a cereri de locuri de locuri de munca, deci eliminarea somajului se atinge un nivel inflationist de proportii. Impotriva inflatii se adopta masuri ce presupun mentinerea unui anumit nivel al somajului ea putand fi ajutata cu ajutorul acestuia.

Somajul prezinta si elemente pozitive pentru unii caci datorita acestuia pot controla piata muncii. Inflatia nu are nici un element pozitiv afectand in general pe cei cu venituri fixe si domeniu bancar.

Din punct de vedere al societati perfecte inflatia si somajul trebuie reduse ambele complet dar apare conflictul ideal-realizabil. Este posibila doar o optimizare a raportului inflatie-somaj.

Se intalnesc situatii in care deficitul bugetar nu este considerat un dezechilibru. De fapt echilibrul bugetar nu este practic cerut in nici o economie, neansemnand ca trebuie tratat cu indiferenta. Deficitul se datoreaza unei serii de cheltuieli publice: cheltuieli fara un scop anume, fara a fi necesare de exemplu cheltuielile din intrepriderile cu surplus de personal, cheltuielile destinate actiuni statului si guvernarii, cheltuielile destinate extinderii in viitor a bunastarii generale.

Doar cea de-a treia categorie este pozitiva caci aceasta poate fi privita ca o investitie cu rezultate in timp. Astfel pe fondul unei bunastari economice deficitul este un lucru normal .

Societatea perfecta impune promovarea de cheltuieli publice functie de viitoarele foloase aduse si posibilitatea recuperari lor in timp.

Educatia si progresul economic se afla in interdependenta. Educatia trebuie privita ca o investitie in resursele umane al carui profit apare in timp. Educatia a devenit in timp o conditie necesara a progresului. In productia industrială de masa nu era nevoie de educatie dar odata cu aparitia tehnologiilor moderne, a designului nivelul de pregatire si educational superior a devenit o conditie necesara.

Educatia si linistea sociala se afla in legatura: educatia permite ascensiunea pe o treapta sociala superioara ignoranta duce la limitare, munca grea conflicte sociale. Societatea perfecta impune accesul tuturor la un nivel minim educational.

Educatia este o conditie necesara a democratiei. Oamenii cu nivel scazut al educatiei nu pot decide corectitudinea masurilor aplicate lor rezultand manipularea lor. Cei cu o educatie solida nu pot fi usor controlati neacceptand un sistem dictatorial.

In realitate accesul la educatie este conditionat de posibilitatile materiale unitatile de invatamant fiind strukurate: unitati particulare si unitati de stat. Societatea perfecta trebuie sa impuna un nivel elementar al educatiei si pentru aceasta este nevoie de forta coercitiva si eliminarea dependentei de veniturile personale.

Economia de piata presupune libera manifestare a agentilor economici in functie de puterea de cumparare (cererea totala). In acelasi timp aceasta cerere se afla in legatura cu procesul de productie astfel inchizandu-se cercul.

Acest sistem poate functiona liber inasa apare nevoia controlului din partea statului datorita unor factori dereglatori si autodestructivi. Actiunile statului vin din: nevoia de protectie a mediului, nevoia de protectie a celor din sectorul productiv, tendinta de expunere pe piata a bunurilor necorespunzatoare calitativ.

Initial sistemul era sursa unor bunuri elementare (alimente, adaposturi, combustibili) dar in timp s-a ajuns la monopoluri, la exploatarea consumatorului ceea ce a facut necesara interventia statului. Societatea perfecta presupune concurenta perfecta astfel interventia statului eliminand excesul si aducand producatorii in concurenta prin favorizarea consumatorului si apelul la masuri coercitive.

Societatea perfecta presupune indeplinirea urmatoarelor conditii: necesitatea de asigurare a bunurilor si serviciilor de larg consum cerute, asigurarea ca productia si consumul nu au efect advers asupra bunastarii curente a publicului, asigurarea ca productia si consumul nu vor afecta generatiilor urmatoare.

Aceste trei idei in realitate intra in contradictie. Principalele elemente ale poluarii sunt: poluarea aerului si a apei, depozitarea rezidurilor toxice, efectul nociv al unor produse, poluarea estetica, secatuirea resurselor neregenerabile.

Masurile ce trebuie luate in soc perfecta sunt constientizarea acestor evenimente, informarea publicului si actionarea in sensul combaterii lor prin participarea multilaterala. Principalul instrument de protectie a mediului este statul.

Statele puternic dezvoltate sunt practic invadate de emigranti. In realitate unele mari putei industriale nu ar rezista fara puterea de munca din exterior. In mod evident migratia are consecinte negative caci astfel sunt concatenate popoare si categorii sociale diferite ca rasa sau religie generand in mod inevitabil conflicte. Migratia trebuie controlata caci poate duce la suprasolicitarea unei anumite economii si implicit la cresterea numarului de someri.

In realitate migratia nu poate fi eliminata deoarece este un lucru necesar pentru tarile puternic industrializate cat si pentru cei ce prin aceasta tind spre o existenta mai buna. Astfel statul trebuie sa echilibreze 'cererea' si 'oferta' de imigranti si sa mentina un nivel constant al acestui fenomen.

Actiunile puterii militare se sustrag in mod evident de la regulile impuse de o societate perfecta si caracterului democratic al acesteia. In SUA de exemplu armata isi fixeaza in mod independent bugetul si modul de folosire a acestuia ceea ce implica tendinta acesteia de a deveni o putere absoluta.

Din punct de vedere al societatii perfecte aceste actiuni sunt considerate perturbatoare deoarece: nu sunt respectate principiile democratiei, nu este asigurata o distributie ponderata a resurselor.

Actiunile armatei sunt comparabile cu influenta oamenilor bogati si posibilitatea lor de a-si hotari o existenta mai buna chiar daca aceasta contravine intereselor generale ale societatii

Organizarea este o conditie necesara a unei bune desfasurari a unei activitati, problemele apar insa cand disciplina I-a locul gandirii. Este vorba de dorinta neanteleasa a unora de a ramana incadrati in sabloane, de a refuza tot ce este nou si

schimba ordinea prestabilita. Trebuie facuta diferenta intre elementele pozitive a experientei trecute si ceea ce trebuie schimbat. In general ineficienta sistemului birocratic vine din dorinta unora de a profita de postura de leader, de avea cat mai multi subalterni ce genereaza o continua distribuire a sarcinilor.

Birocratia este generata de angajari ce nu sunt necesare care in timp duc la o supraincarcare de personal, la ineficienta si implicit la disponibilizari. Societatea perfecta impune eliminarea totala a acestui sistem care ingreuneaza buna desfasurare a activitatii economice.

Economia ideala presupune existenta unei multicooperari intre popoare pentru mentinerea starii de pace. Razboiul este una din cele mai grave erori a umanitatii tragand societatea prea mult inapoi. Dezvoltarea si progresul economic in general este cea mai buna cale de a elimina conflictele. Pe langa aceasta productia de arme si distribuirea lor catre tarile ce constituie focare de conflicte trebuie controlata. Cel mai in masura organ de control in acest caz este statul.

O solutie propusa de societatea perfecta este internationalizarea ce va duce la reducerea conflictelor intre natiuni. Tendinta spre internationalizare este astazi in crestere precum si actiunile impotriva razboiului. Pe langa aceste avantaje sunt o serie de actiuni care trebuie corelate la nivel international cum ar fi combaterea somajului sau reducerea poluarii. Se tinde spre crearea unui organ transnational care sa devina echivalentul statului in comunitatea unica nou formata.

Este cunoscut ca in trecut au existat o serie de state ce au dominat altele inferioare din punct de vedere economic social si militar. Odata cu revolutiile din 1989-1990 imperialismul a luat sfarsit la nivel mondial. In prezent marile puteri pun accentul pe o dezvoltare economica interioara nu exterioara, ele vazand in colonii un impediment, echivalentul unui sector neproductiv al industriei. Scindarea a avut inasa efecte negative caci in ciuda obtinerii independentei statele in sinea au inregistrat o scadere catastrofala a nivelului de trai. Odata eliberate provinciile au fost puse in postura de a asigura o sarcina deosebit de grea si anume autoguvernarea. Cum era de asteptat multe din ele au dat gres fiind invadate de saracie si mizerie. Observam deci ca influenta statului colonizator nu trebuie sa inceteze odata cu scindarea caci o societate perfecta implica o distribuire relativ omogena a progresului general. In plus in cazul nereusirii iesirii din saracie aceste zone devin focare de conflicte si dezordine sociala, somajul, inflatia. Odata cu incetarea 'paranoiei impotriva comunismului' ajutorul nu mai poate veni decat din compasiune pentru cei saraci si pentru eliminarea conflictelor ce pot izbucni. Eliminarea razboiului si ajutarea celor defavorizati sunt conditii necesare ale societatii perfecte.

Cum spuneam societatea este impartita in oameni bogati, oameni cu venituri modeste si saraci. Influenta primilor este foarte usor de vazut si aceasta nu poate fi

combatuta decat prin actiunile permise de sistemul democratic, de exercitarea drepturilor democratice a celor multi pentru a crea o existenta mai buna.

Societatea perfecta cere o exprimare cat mai aproape de adevar a vointei democratice. Punctul nevralgic al societatii perfecte nu-l constituie democratia ci o democratie imperfecta, numai atunci cand se va vota la o capacitate aproape de cea maxima aceasta societate putand sa-si atinga scopul.

Am urmarit trasaturile unei societati perfecte la nivelul mai multor ramuri ale economiei. Pentru ca ideile acestea sa fie utile nu trebuie decat sa se faca diferentierea clara intre utopic si realizabil si sa se identifice elementele realitatii ce nu se indreaza in standardele impuse alaturi de elaborarea unor strategii in urma carora societatea reala si cea perfecta sa ajunga la osuprapunere aproape totala.